

Η προσωρινότητα της «καραντίνας» και η διάρκεια του εγκλήματος

Του Βασίλη Μορέλλα

Η σχεδιαζόμενη άρση της γενικής απαγόρευσης κυκλοφορίας υπηρετεί την ίδια εγκληματική πολιτική με την ίδια την απαγόρευση. Οι κυρίαρχοι δεν έρχονται σε αντίφαση με τον εαυτό τους. Ήταν προδιαγεγραμμένες οι κινήσεις τους και απλά περνούν στην επόμενη φάση.

Φυσικά, εκτός από την γενική απαγόρευση προορίζονται προς άρση και τα υπόλοιπα μέτρα «αποστασιοποίησης» που στοιχίζουν οικονομικά. Ο κοινός άξονας γύρω από τον οποίο εναλλάσσονται απαγορεύσεις και άρσεις είναι η μη ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας, με την ευρεία έννοια, από τις ΜΕΘ και την Πρωτοβάθμια, μέχρι τα μαζικά τεστ στον γενικό πληθυσμό και την έρευνα για τον COVID-19 σε δημόσια πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα και εργαστήρια. Αυτή είναι η πολιτική που ευθύνεται για τους ως σήμερα περίπου εκατό νεκρούς, που θα μπορούσαν να ήταν ζωντανοί στην πλειονότητά τους, αν η Ελλάδα είχε ακολουθήσει τον μόνο ως σήμερα πετυχημένο τρόπο αντιμετώπισης του ιού που είχαν υποδείξει χώρες της Αν. Ασίας (Ταϊβάν, Σιγκαπούρη, Κορέα κ.α.).

Λόγω μέτρων σαν τα προαναφερόμενα, οι χώρες αυτές έχουν ως σήμερα πολύ λιγότερα θύματα από ό,τι η Ελλάδα, αναλογικά με τον πληθυσμό της. Όσοι αποδέχονται το συστημικό αφήγημα για επιτυχημένη αντιμετώπιση του κορωνοϊού στην Ελλάδα, αποδέχονται επίσης και το «αναπόφευκτο» να πεθαίνουν κάποιες εκατοντάδες επειδή δεν γίνεται έγκαιρη διάγνωση και περίθαλψή τους. Αυτοί φέρονται τότε ως συνήγοροι του συστήματος, όχι ως πολέμιοι ή επικριτές του. Εκατό νεκροί από έναν ιό που η έλευσή του είχε προαναγγελθεί από τα τέλη του 2019 και με την

κυβέρνηση να αντιστέκεται ως και τώρα σθεναρά στην ουσιώδη ενίσχυση των δομών που θα μπορούσαν να σώσουν αυτούς και τους επόμενους: αυτό είναι σκάνδαλο χειρότερο και από εκείνα των νεκρών στη Μάνδρα ή το Μάτι ή τις πυρκαγιές του 2007. Για ποιον λόγο δεν θα μπορούσαν οι νεκροί στην Ελλάδα να είναι σε δυο μήνες μόνον πέντε αντί για 115, όταν στην Ταϊβάν, μια χώρα με 23 εκατομμύρια πληθυσμό και στενή συγκοινωνία με την Κίνα, οι νεκροί ήταν δύο (2) στο αντίστοιχο διάστημα (και ως σήμερα κάτω από δέκα); Αντίστοιχα ισχύουν για άλλες χώρες με καλύτερη «μοίρα» από την Ελλάδα –και υπάρχουν κάμποσες. Αλλά όσο χειρότερο το σκάνδαλο, τόσο πιο ψηλά σηκώνουν τους ώμους οι υπεύθυνοι και τόσο περισσότερο προσπαθούν να αντιστρέψουν την πραγματικότητα. Συγκρίνοντάς μας μόνο με τις πολύ χειρότερες περιπτώσεις, τύπου Ιταλίας. Κάπως έτσι εμπεδώνεται η αντίληψη «τι να κάνουμε, έτσι είναι η Ελλάδα, έγινε ό,τι καλύτερο για τα δεδομένα της χώρας». Και χίλιοι να ήταν οι νεκροί, το ίδιο θα προσπαθούσαν να πουν.

Με κριτήριο την προστασία ζωών, η κυβερνητική πολιτική απέτυχε. Από την άποψη του πόσοι έχουν πειστεί από την συστημική προπαγάνδα, για την ώρα η κυβερνητική πολιτική είναι αρκετά πετυχημένη. Εκτός αυτών, τις προηγούμενες εβδομάδες αποδείχτηκε και κάτι άλλο. Η βασική κυβερνητική πρόθεση, μέσω της «καραντίνας», να καταστείλει κοινωνικές κινητοποιήσεις, συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας ή πράξεις αλληλεγγύης από σωματεία, αριστερές οργανώσεις κι επιτροπές κατοίκων. Ακόμα και αν αυτές γίνονταν από γιατρούς, ακριβώς για τη σωτηρία της Δημόσιας Υγείας (και άρα ζωών), ακόμη και αν αυτές τηρούσαν όλα τα μέτρα υγειονομικής ασφάλειας πολύ καλύτερα από τις δυνάμεις που έσπευδαν να τις καταστείλουν. Ευτυχώς, ήταν λίγες οι περιπτώσεις που η καταστολή πέρασε, ενώ στις περισσότερες οι διώκτες εκδιώχθηκαν. Ευτυχώς, η κυβέρνηση δεν έχει ακόμα το πολιτικό κεφάλαιο να επιβάλει προθέσεις γνωστές και από το πρόσφατο νομοθέτημα περιορισμού των διαδηλώσεων. Ωστόσο, όσοι συνεχίζουν να ισχυρίζονται με συνέπεια ότι δεν μπορούν να υπάρξουν μέτρα περιορισμού των επαφών και «αποστάσεων» χωρίς γενική απαγόρευση κυκλοφορίας, πέραν του ότι μάλλον δεν

κοιτούν ούτε τι γινόταν στην Ελλάδα πριν τις 23/3 ούτε πώς τέτοια πάρθηκαν σε άλλες χώρες χωρίς γενικές απαγορεύσεις, καταλήγουν σίγουρα να συμφωνούν και στην απαγόρευση των δημόσιων διαμαρτυριών. Ευτυχώς, υπήρξαν -και αναδείχτηκαν αρκετά- όσοι διαφώνησαν και έσπασαν στην πράξη (έστω σε πρώτη φάση) την απαγόρευση.

Όσα έγιναν, γίνονται και σχεδιάζονται να γίνουν το επόμενο διάστημα, επιβεβαιώνουν ότι οι χειρισμοί της κυβέρνησης δεν είχαν ποτέ ως προτεραιότητα την δημόσια υγεία, αλλά την επικοινωνιακή διαχείριση της αποτυχίας και των νεκρών. Ότι πρώτιστο επικοινωνιακό εργαλείο σε αυτήν την εκστρατεία ήταν η τάχα ριζοσπαστική «γενική απαγόρευση κυκλοφορίας», με όλες τις αντιφάσεις της (ανοιχτά εργοστάσια), τους τραγέλαφους (Εκκλησία, παραλία Θεσσαλονίκης), τις αρπαχτές (ΚΕΚ) και τα επικίνδυνα προμηνύματα (αστυνομική αυθαιρεσία, καταστολή). Όπως είχε επισημανθεί προ πολλού, αυτό το εργαλείο έχει συγκεκριμένη ημερομηνία λήξης, για αντικειμενικούς οικονομικούς λόγους. Ακριβώς επειδή ήταν επικοινωνιακό και όχι υγειονομικό, στο μεσοδιάστημα δεν έγινε ουσιαστικό προχώρημα στην πραγματική υγειονομική θωράκιση του λαού. Ακριβώς γι'αυτό, όχι μόνο η «γενική απαγόρευση», μα ούτε και άλλα προσωρινά μέτρα όπως το κλείσιμο των σχολείων δεν αξιοποιήθηκαν για να κερδηθεί χρόνος (χώρια που κάποια από αυτά θα μπορούσαν να παραταθούν και άλλο).

Και ακριβώς για αυτό, για τον ίδιο λόγο που έπρεπε να ήμαστε κατά της γενικής απαγόρευσης κυκλοφορίας, πρέπει τώρα να καταδικάζουμε και τον τρόπο που αίρονται αυτή και τα υπόλοιπα, ενδεχομένως σωστά σε άλλο πλαίσιο, μέτρα «αποστασιοποίησης». Πριν ή μετά την «γενική καραντίνα», τα αιτήματα πρέπει να παραμένουν τα ίδια, μαζί και η καταδίκη των ασκούμενων πολιτικών, ή καλύτερα τεχνασμάτων. Τα μέτρα αίρονται και δεν αντικαθίστανται με πιο πολλές ΜΕΘ. Με περισσότερο προσωπικό σε όλες τις βαθμίδες του ΕΣΥ. Με μαζική δωρεάν διανομή αποτελεσματικών масκών στο λαό (και στο... νοσηλευτικό προσωπικό!). Με δημόσια κι επιταγμένα εργαστήρια να κάνουν

δωρεάν το τεστ σε μεγάλα τμήματα του πληθυσμού. Με κρατικό συντονιστικό κέντρο για τη μαζική ιχνηλάτηση και απομόνωση φορέων που να δημοσιεύει όλα τα στοιχεία και τις μεθοδολογίες του για να εμπνέει εμπιστοσύνη. Τα καλά ή κακά μέτρα δεν αντικαθίστανται με άλλα σαν κι αυτά, που μάλιστα μπορούν να ισχύσουν επ'αόριστο, αντίθετα με την γενική καραντίνα που δεν μπορεί.

Τα πράγματα θα έχουν όπως περίπου είχαν και πριν τις 23/3. Ίσως με τον κόσμο πιο κουρασμένο και πιο έτοιμο να αρχίσει να αγνοεί ακόμα και τις σωστές προφυλάξεις (αν και ανεπαρκείς από μόνες τους). Μπορεί να ελπίζουν κάποιοι ότι το καλοκαίρι θα εξαφανιστεί ο ιός και δεν θα επανεμφανιστεί. Κάτι που δεν προκύπτει από επαρκή στοιχεία. Ή ότι έγκαιρα θα διατεθεί εμβόλιο αποτελεσματικό. Κάτι που επίσης δεν προβλέπεται. Όλα αυτά είναι απλώς τζόγος με ανθρώπινες ζωές. Που ήδη έχει κοστίσει στα θύματα και τις οικογένειές τους.